

Sandra Coelers

*Zangeres en liedschrijfster **Sandra Coelers** wordt geroemd om haar dramatische en expressieve zang kwaliteiten. Met haar krachtig en intrigerend altgeluid zingt ze warm, lenig en zuiver en raakt ze menig toehoorder in haar vertolkingen van de liederen. Ze speelt tevens gitaar en requinto en specialiseerde zich op haar instrumenten in de Argentijnse en Cubaanse ritmes.*

In 1988 rondde zij haar H.B.O opleiding af in de vakken tekenen en schilderen aan het Mollerinstituut te Tilburg (1988). Sandra ontdekte echter dat muziek voor haar meer kleuren kende dan welk schilderspalet ook. Ze werd met name gegrepen door de muziek van Atahualpa Yupanqui en de Tango's van Astor Piazzolla. Ze volgde jarenlang zanglessen met een klassieke ondergrond bij zangpedagoog Edward Hoepelman(1989-1997) en specialiseerde zich in de Argentijnse en Cubaanse muziek en ritmes.

Sandra werd begin jaren negentig de spilfiguur van het kwintet **La Flor Azul**.

La Flor Azul bracht een eigenzinnig repertoire, geïnspireerd op de Argentijnse muziek, met door Sandra zelfgeschreven liederen, waarin de melancholie en de passie van de Tango doorklinkt. Ze schreef tekst en muziek voor de CD "Ballena de mi Corazón" die zij in 2000 produceerde tegelijkertijd met het gelijknamige theaterconcert (2001-2002 en 2002-2003). Zij werkte met La Flor Azul mee aan de theaterproducties "Tango o Tango"(1998) en "de Nacht van de Hartstocht"(2000) van Fried Manders.

Uit La Flor Azul ontstond in 1999, als een uit de hand gelopen intermezzo **Flor de Amor**.

Sandra heeft zang kwaliteiten die voor on-Nederlands doorgaan maar tot grote 'ontzetting' van de Flor-fans ging Sandra begin 2004 liederen schrijven en zingen in het Nederlands.

Samen met de twee beeldende kunstenaars Michiel Brouwers en Wim Verhoeven en de twee muzikanten Marlon van Mook en Leon van Egmond maakte zij het beeldconcert '**Hartkamers**' dat in 28 en 29 juni 2006 in première ging. (zie www.kunstmaan.nl)

In dit beeldconcert wordt haar Nederlandstalige muziek gecombineerd met kinetische beeldende kunst en monologen. Zij schreef de arrangementen en had de muzikale en artistieke leiding.

Verder zingt Sandra in het internationaal straattheatergezelschap Close-Act en zong o.a. op festivals in Duitsland, België, Spanje, Portugal en Taiwan.

Als inmiddels vaste gastzangeres bij Trio Nuevo ontdekt zij dat de muziek van Astor Piazzolla, vanuit de drie Jazz-en improvisatietalenten Dick de Graaf (saxofoon), Hans Sparla (accordeon) en Michael Gustorff (viool), tot weer nieuwe klanken kunnen lijden. Onlangs brachten zij hun eerste CD uit. Zij speelde met hen o.a. in Duitsland, Madrid en onlangs op het North Sea Jazz Festival (2006). (www.trionuevo.eu)

Uit enkele recensies;

'in Balada para un loco' wierp zij haar stem en fysiek voor de voeten van de toehoorders en ontpopte zich daarmee als een vrouwelijk Jacques Brel. (Brabants Dagblad)

Zangeres en componiste Coelers mag trots zijn op haar Spaanstalige liedje met Zuid-Amerikaanse inslag, die overtuigden het volle uur. (Brabants Dagblad)

Sandra Coelers liet zich vocaal gelden met Spaanse klanken van rauwe hartstocht tot tedere ontroering, die expressief genoeg waren om het zonder vertaling te kunnen stellen. (Noordhollands Dagblad)